

Poselství

Práce, rodinný život a ostatní běžné aktivity jsou příležitostmi k duchovnímu sjednocení s Ježíšem Kristem.

Opus Dei je osobní prelatura Katolické církve. Byla založena v Madridu 2. října 1928 svatým Josemaríou Escrivá. Jeho vedení má sídlo v Římě, kde je též kostel prelatury.

Druhý Vatikánský koncil učí, že všichni křesťané jsou povoláni následovat Ježíše Krista v životě podle evangelia a zdůrazňovat to ostatním. Posláním Opus Dei je přispívat k evangelizačnímu poslání

církve. Opus Dei podporuje křesťany všech společenských vrstev, aby žili v souladu s jejich vírou v nejrůznějších okolnostech jejich všedního života uprostřed světa, zvláště skrze posvěcování jejich práce.

Aby naplnila toto poslání, poskytuje prelatura duchovní formaci a pastorační péči svým členům, stejně tak jako mnoha ostatním. S pomocí této formace jsou povzbuzováni, aby uvedli učení evangelia ve skutek, tím že se cvičí v křesťanských ctnostech a posvěcováním své práce. Pro věřící prelatury znamená posvěcování práce pracovat podle příkladu Ježíše Krista: s největší možnou kvalifikací pro slávu Boží a službu ostatním, a tak přispívat k posvěcení celého světa a uvádět učení evangelia do všech lidských činností.

Věřící prelatury se starají o svůj osobní apoštolát v nejrůznějších sociálních vrstvách podle toho, kde

žijí a pracují. Jejich apoštolská práce není limitovaná na specifické oblasti jako je vzdělání, péče o nemocné nebo na jiné formy přesně vymezené sociální pomoci. Prelatura se snaží připomínat, že každý křesťan, bez ohledu na jeho zázemí nebo okolnosti jeho života musí spolupracovat na řešení všech společenských problémů v souladu s křesťanským učením a vydávali věrohodné svědectví své víře.

Hlavní rysy

Od svého založení roku 1928, rozšiřuje Opus Dei poselství, že všichni pokřtění jsou povoláni ke svatosti skrze věrnost ve své práci a v každodenních povinnostech.

„Základní charakteristikou ducha Opus Dei je nikoho nevytrhávat z jeho místa. Spíše vede každého, aby naplnil úkoly a povinnosti jeho vlastního stavu, jeho poslání v církvi

a ve společnosti s co možnou největší dokonalostí.“

Opus Dei, ve svém hluboce laickém duchu, slouží církvi a společnosti pěstováním osobní svatosti a apoštolských závazků věřících křesťanů a pomáhá objevit a uskutečnit jejich křesťanské povinnosti na svém specifickém místě ve světě.

Následující body jsou základními rysy ducha Opus Dei:

Boží synovství

Každý křesťan je skrze křestní milost Božím dítětem. Tato jednoduchá pravda křesťanství zaujímá základní místo v duchu Opus Dei. Jak řekl zakladatel: „Boží synovství je základem ducha Opus Dei.“ Tak formace, kterou poskytuje prelatura dává křesťanům hluboké vědomí jejich Božího dětství a pomáhá jim podle toho jednat. To podporuje

důvěru v Boží prozřetelnost,
jednoduchost v dialogu s Bohem a
hlubší vědomí důstojnosti jejich
lidského bytí a potřebu bratrství
mezi všemi lidmi, opravdovou
křesťanskou lásku ke světu a ke
všemu lidskému a smysl pro klid a
optimismus.

Obyčejný život

Obyčejný křesťan může najít svatost
skrze běžné životní okolnosti. Slovy
zakladatele Opus Dei: „Obyčejný
život může být svatý a plný Boha...
Náš Pán nás volá k posvěcování
obyčejných úkolů každého dne, ke
křesťanské dokonalosti, která se má
najít právě zde.“ Proto jsou všechny
ctnosti pro křesťany tak důležité:
víra, naděje a láska a lidské ctnosti -
spravedlnost, statečnost, pracovitost,
loajalita, radost, mírnost,
velkodušnost, atd. V praktikování
těchto ctností křesťan napodobuje
Ježíše Krista.

Jiná stránka posvěcující hodnoty běžného života jsou maličkosti, které naplňují všední život křesťana a jsou nesmírně důležité. „Velká svatost se skládá z plnění malých povinností každého okamžiku.“ Napsal zakladatel Opus Dei. Příkladem těchto maličkostí jsou drobné projevy služby, dobré způsoby, respektování ostatních, atd. Tyto malé věci jsou pro křesťanský život velmi důležité, když se vykonávají s láskou k Bohu.

Pro většinu křesťanů je manželství a rodina mezi věcmi, na kterých se má stavět svatost, takto jim má být dán křesťanský rozměr. „Pro křesťana není rodina jen společenskou institucí, více méně prostředkem lidské slabosti. Je to nadpřirozené povolání.“

*Posvěcování práce, posvěcování sebe
skrze svou práci a posvěcování
ostatních skrze práci*

Posvěcování práce je jako pant, okolo kterého se otáčí celý duch života obyčejného křesťana. „Od té doby co ji Kristus převzal do svých rukou, se pro nás stala práce vykupitelskou a spasitelnou skutečností; ne jen jako základ života člověka, to znamená jako cest ke svatosti - je to něco co má být posvěceno a co posvěcuje.“ Každé poctivé zaměstnání, od toho nejdůležitějšího po to nejprostší v lidských očích, může být příležitostí k oslavě Boha a službě ostatním.

„Jsme to my... obyčejní křesťané ponoření do krevního oběhu společnosti, po kterých Náš Pán chce, aby se stali svatými a apoštolskými, uprostřed běžné práce; to znamená posvěcovat práci v našem životě, posvěcovat se v ní a skrze ni pomáhat i ostatním ke svatosti.

Láska ke svobodě

Členové Opus Dei jsou běžnými občany, kteří mají stejná práva a mají

stejně povinnosti jako všichni ostatní. V jejich politických, finančních nebo kulturních aktivitách, jednají svobodně s osobní odpovědností a neodvolávají se na církev nebo Opus Dei ve svých osobních rozhodnutích. To zaručuje respektování svobody a názorů ostatních.

Modlitba a sebezápor

Duch Opus Dei podporuje modlitbu a sebezápor, aby udržoval snahu o posvěcování všedních povinností každého člověka. Tak věřící prelatury bojují, aby včlenili do svého života praktikování křesťanské zbožnosti, jako je modlitba, denní mše svatá, svatá zpověď a čtení a meditace Evangelia. Významné místo v jejich srdcích zaujímá zbožnost k Panně Marii. Aby napodobovali Ježíše Krista, dělají sebezápory, zvláště ty, které jim pomáhají plnit věrně jejich povinnosti a zpřijemňují

život ostatním, například postit se, dávat almužny, vzdávání se malých potěšení, atd.

Láska a apoštolát

Členové Opus Dei se snaží vydávat svědectví jejich křesťanské víře. Slovy zakladatele: „Když pracujeme v naší práci, bok po boku s našimi kolegy, přáteli a známými a sdílíme jejich zájmy, můžeme jim pomoci přiblížit se ke Kristu.“ To se musí uskutečňovat především osobním příkladem a teprve poté slovy. Touha dát poznat Krista ostatním je neoddělitelná od touhy přispět k řešení materiálních potřeb a společenských problémů v jejich okolí.

Jednota života

Přátelství s Bohem, běžný každodenní život a snaha o evangelizaci, jsou harmonicky spojeny v „silné a jednoduché

jednotě života.“ „Jednota života" byl výraz, který často užíval zakladatel Opus Dei a shrnuje jeho hluboké chápání křesťanského života.

Definoval ji jako: „základní podmínku pro ty, kdo se snaží posvětit se uprostřed obyčejných situací v jejich práci, rodině, ve společenských vztazích“. Svatý Josemaría vysvětloval, že křesťané pracující ve světě by neměli žít nějakým způsobem dvojí život. „Na jedné straně vnitřní život a jednotu s Bohem; a na druhé straně oddělený a odlišný profesionální, společenský a rodinný život.“ „Je jen jeden život tvořený tělem a duchem. A je to tento život, který se má stát, jak v duši tak v těle, svatým a naplněným Bohem.“